

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

De timore Dei ex amore orto. 34

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](#)

L I B E R I.

aliam poterit nos separare a charitate Dei, que est
in Christo Iesu domino nostro.

De diuino timore ex amore nascente.

Cap. XXXIII.

Postquam ergo omnis a nobis seruiliſtimor
exclusus est, & per fidem, spem atq; chari-
tatem in Deo habitamus & ipſe in nobis,
iamq; præclarum illum theſaurum & regnum
Dei in animabus noſtris inuenire meruimus, ne
cessarium nobis eſt, ut habeamus quendam in-
tra nos indefeſſum vigilem, i p ſum videlicet
timorem Dei filiale, qui nobis acquisita bo-
na custodiat, & diligentissime ſemper obſeruer,
ne mens noſtra aliquod quarumcunq; rerum me-
dium admittat, perq; eas abſtrahatur; & ne Dei
felix nativitas in anima impediatur, neue cruciſ-
xa imago domini noſtri ex cordibus noſtris dele-
atur: & denique ne vllum membrum extra hāc
regiam viā retrahamus. Super his & ſimilibus
vitijs ac negligentijs iugiter inuigilare timor
debet, ne homo inaniter & ocioſe ſe extrouertat,
aut per ſenſus ſuos aliquid illabi patiatur, quod
eum vel grauare, vel amaricare poſſit. Necessa-
rius enim eſt in hiſ perpetuus timor. Beatus na-
que eſt ſeruus ille, quem cū uenerit dominus, in-
uenerit vigilanteſ iugiter ſuper domum ſuam,
qui bonus eſt paſtor, & agnoscit oues ſuas, eaſ-
que ad paſcuā deducit ad montes excelſos Chri-
ſti diuinitatis & in fertiles valles ipsius humilli-
mæ humanitatis. Tunc paſcentur in æterna vi-
riditate, & potabunt de riuis aquæ viuæ, & in-
gredientes ac egredienteſ paſcuā inuenient. **O**
quam bonus & ſuavis eſt domine ſpiritus tuus

F V in om-

MARGARITAE EVANG.

in omnibus . O q̄ magna multitudo dulcedinis tuæ dñi, quā ab iōdisti timētibus te. Qui timerit hominē, cito corruet, q̄ sperat in dñi, subleuatetur. Qui cōfidunt in illo, intelligēt veritātē, & fideles in dilectione acquiescēt illi: qm̄ donum & pax est electis Dei. Elegerunt etem libi bonā pacē, & timere ac reuereri dñm . Legitur enim in Ecclesiastico: Timor dñi expellit peccatū. Nam qui sine timore est, nō poterit iustificari. Deniq̄, iste timor dñi non solū vitare, sed & odire malū facit. Hinc ait S. Gregorius : Ad oīa deuota corda spectat quāuis media deuitare , in qbus etiā nullū peccatum existit. Et S. Augustinus: Si voluerimus, ingt, obedire Deo, qcquid in mīdo est, obediet nobis. Debemus ergo obedire Deo nostro, & merito timorati semper esse atq̄ solliciti. Lōga em̄ via, et modicū tēporis nobis superest, multa quoq̄ sunt opera, q̄ iussi sumus facere, & breuis hora, eadēq̄ incerta. Quicqd aut̄ mō negligimus, illo in ēternū carebimus. Dictrū est mō ex testimonio sacræ scripturæ, qualiter abiçere debeamus oēm seruile timorē, & seruare tm̄ filia Ic̄ illum timorē , per quē semper vigiles ac solli citi simus aduersus oēs vanas euagationes, & inutiles receptiones sive admissiones, q̄ a nobis thesaurū nostræ auferre possent. Nunq̄ em̄ rētare nos cessant aduersarij nostri. Timendū est quoq̄ & cauendū sollicite ab oī vitio, qd nos sub speie boni alicuius inuadere conat̄, qd profecto intimū fundum nostræ, & oculos animæ vehementer obfuscare posset, si nō circa hoc attēte vigilius. Sed istud nō attendūt, neq̄ cognoscunt servi. Illi vero, q̄ gratiā filialis timoris sunt adepti, in lucē cognitionis defectuum suorum introdu-

cun-

L I B E R . I.

cuntur, per quā intelligūt deceptiones diaboli, q
videlicet præbet lumen absq̄ humilitate, gustum
sine securitate, dulcedinem sine consolatione.

De anxia & sollicita vigilantia aduersus
omnes tentationes. Cap. XXXV.

Proinde studiose cauendū est & vigilandū,
ne vllas tentationes intromittamus, quas
versipellis ille astute producit, idq; s̄apie
sub specie boni alicuius, quatenus inde inordinat
i aut irresignati efficiamur, ne videlicet grauior
ta incidamus spiritalis gratiæ aut profectus di
spēdia. Sed in hoc cauti ac circūspecti esse debe
mus, & cū resignata humilitate iugiter inniti fi
delissimo Deo nostro, atq; patiēter expectare in
oībus accidētijs longanimitatē eius, quantūuis
bona aut extranea mirabilia, vel difficilia ea ex
istat. Fugiamus ergo & declinemus cū filiali ti
more in Deū, nec quicq; tētatori respōdeamus,
quantūuis magna nobis ipse proponat. Tacea
mus ei penitus, & diligēter obseruemus oēs ia
nuas et fenestras, et obturemus oēs rīmas, vt nul
lus ei ad cor nostrū pateat accessus: siccq; nos ha
beamus, quasi nulla sit nobis cura de aliq; et oīa
secure cōmittamus oīpotenti, sapiēti ac benigni
simō Deo, & sic obtinebimus quandā essentialē
pacē, cunctiq; aduersarij nostri superabūtur, &
pedibus nostris cōterent. ¶ Sane si etiā totus mū
dus nos vndiq; vallasset, & oēs simul dæmones
aduersum nos cōiurassent, in nullo nobis obesse
poterūt, si eis neq; cogitationibus, neq; affectio
nibus, neq; verbis, neq; operibus, neq; vidēdo,
neque audiendo respōdeamus. Prorsus in nullo
tunc nos impeident, sed ipsi magis prosternen
tur, & incident in foueam, quam fecerunt, cun
ctaq;